

РЕШЕНИЕ

№ 1175

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4165** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица] представлявано от Н. С. и И. Б., чрез адв. П. Х. А. и адв. В. Г., срещу Решение № 233/01.11.2018 г. на Началника на Митница Аерогара С., потвърдено изцяло с Решение № Р-658/13.12.2018 г. на Директора на Агенция „Митници“. С решение от 15.05.2020г. ВАС е отменил Решение №4983 от 15.07.2019г. на Административен съд София-град по адм.д.№ 47/2019г.,и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АС-София-град с конкретни указания.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспореното решение. Поддържа се, че същото е постановено при неспазване на установената форма, съществено нарушения на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поддържа се, че митническият орган е възприел погрешно действителната фактическа обстановка, като в противоречие с принципите за обективност и служебно начало не е обсъдил и взел предвид факти от съществено значение за правилното ѝ изясняване. Твърди се, че няма въведено антидъмпингово мито за транспалетни колички и ръчни стакери, внесени на територията на ЕС от Република Турция и дружеството не дължало антидъмпингово мито по процесните ЕАД. Поддържа се, че Регламент (ЕО) № 372/2013 г. на Съвета от 22 април 2013 г. се отнасял само до стоки изнесени от Китай,

но не и за стоки произведение в Китай, но внесени от Турция в ЕС. Развити са съображения, че процедура по налагане на антидъмпингови мерки по отношение на стоки, внасяни от Република Турция не е провеждан, както и че не може на база разследване на О. да се налага мито за стоки от държава, за която това не е изрично предвидено в регламент на Комисията. Иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание дружеството е представлявано от адв. П.А., който поддържа жалбата. Прави искане за присъждане на сторените по делото разноски. Излага допълнителни съображения в о.с.з на 02.02.2021г.

Ответникът – Директор на ТД“Югозападна“ при Агенция „Митници“, редовно призован не се явява, не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното:

С оспореното решение дружеството жалбоподател е задължено да заплати публични държавни вземания, във връзка с подадени от него митнически декларации. Същото е постановено, след извършен последващ контрол в резултат на доклад на Европейската служба за борба с измамите (О.). Публичните задължения са установени както следва:

- по митническа декларация с MRN 15BG005100H0662014/04.11.2015 г. – 20 204,94 лв. за окончателно антидъмпингово мито и 4 040,99 лв. за ДДС;
- по митническа декларация с MRN 16BG005100H0159585/14.03.2016 г. – 10 172,96 лв. за окончателно антидъмпингово мито и 2 034,59 лв. за ДДС;
- по митническа декларация с MRN 16BG005100H0184533/23.03.2016 г. – 12 542,96 лв. за окончателно антидъмпингово мито и 2 508,57. лв. за ДДС;
- по митническа декларация с MRN 17BG005100H0140827/28.02.2017 г. – 10 810,33 лв. за окончателно антидъмпингово мито и 2 162,07 лв. за ДДС;
- по митническа декларация с MRN 17BG005100H0508604/12.07.2017 г. – 16 581,27 лв. за окончателно антидъмпингово мито и 3316,26 лв. за ДДС;

Съобразно доклада на Европейската служба за борба с измамите е бил направен извод, че е избегнато плащане на антидъмпингови мита върху вноса на ръчни колички за палети с китайски произход, като некоректно е бил деклариран турски произход.

Установява се, че с писмо рег. № 32-216905/26.07.2018 г. на директора на дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ от Ц. в Митница Аерогара С. е получен доклад № ОСМ (2018)15099 от 04.07.2018 г. на Европейската служба за борба с измамите (л. 76 от делото). В доклада се съдържаха констатации след подготовка и проверка на място в проверяваното в Турция дружество износител „Н. М. МЕТАЛ М. С. ВЕ Т. Л. СТИ“, относно извършени за ЕС доставки на ръчни колички за палети. Проведено е било разследване по повод съмнения за избягване на антидъмпингови

мита, наложени върху вноса в ЕС на ръчни колички за палети с произход Китайска народна република, посредством деклариране на произход на стоките от Турция. Целта на мисията е да се установи съвместно с компетентните органи на Турция, в случая Турското министерство за митници и търговия, действителния непреференциален произход на ръчни колички за палети, внасяни в ЕС от Турция и, ако се установи, че стоките са с произход К., да се съберат доказателства с оглед осигуряване възможност на държавите членки да съберат избегнатите антидъмпингови мита. Сочи се, че засегнатият продукт е ръчни колички за палети и основните им части, т.е. шаси, и хидравлична система, с произход К., понастоящем са класифицирани в кодове по КН ex 8427 90 00 и ex 8431 20 00. Ръчните колички за палети, предмет на антидъмпингови мита, са колички с колела, оборудвани с подемни вилчни рогове за манипулиране на палети, проектирани да бъдат бутани, теглен и управлявани на ръка върху гладки, равни и твърди повърхности от оператор пешеходец, посредством използването на шарнирен кормилен лост.

В доклада си Европейската служба за борба с измамите стигнала до заключение, че дружеството HET M. METAL M. C. BE T. L. STI е търговец на ръчни колички за палети изглежда, а не е производител. Извършена е проверка в счетоводната система и производствената дейност и е било установено, че дружеството не разполага с материалния ресурс /архив, машини, материали/ необходим за производството на ръчни колички за палети. Извършена е проверка и на издадените сертификати за движение А.Т.Р. Документите, представени за проверката включвали материали и части, които не могли да бъдат използвани за производството на ръчни колички за палети. С оглед всички извършени проверки на територията на Р.Турция на своята мисия, Европейската служба за борба с измамите направила заключение, че произходът на всички ръчни колички за палети изнесени от засегнатото турско дружество за ЕС са с произход Китайска НР. Турското дружество HET M. METAL M. C. BE T. L. STI не е производител на стоките, а ги внасяло от китайското дружество Z. N. E. J. S. Co.L., след което реекспортира част от тях за ЕС.

В решението се сочи, че при допускането за свободно обръщение на ръчни колички за палети с митнически декларации MRN 15BG005100H0662014/04.11.2015 г.; MRN 16BG005100H0159585/14.03.2016 г.; MRN 16BG005100H0184533/23.03.2016 г.; MRN 17BG005100H0140827/28.02.2017 г. и MRN 17BG005100H0508604/12.07.2017 г. са били представени сертификати за движение А.Т.Р. съответни № S 0268431/28.10.2015 г.; S 0751271/01.03.2016 г.; S 0825669/17.03.2016 г.; T 0883507/22.02.2017 г. и U 0381589/05.07.2017 г. и за продуктите не са начислени мита. Поради липса на съмнения, относно редовността и автентичността на горепосочените сертификати българската митническа администрация не е изисквала последваща проверка от турските власти.

При извършеният последващ контрол на декларирането в митница Аерогара С. е установено че проверените митнически декларации и приложените към тях документи са с получател фирма [фирма], попадат в обхвата на мисията, проведена от О. и по отношение на тях са валидни всички установявания и изводи, залегнали в доклада.

Конкретни установявания по отношение вноса, осъществен от [фирма] се съдържат в

протокол № 658/02.11.2018 г. /л.48 от делото/. Посочено е следното: По ЕАД № 15BG005100H0662014/04.11.2015 г. /л. 98, 117 от делото/ е допусната до свободно обращение и крайно потребление стока, описана в клетка 31 като: „ТРАНСПАЛЕТНИ КОЛИЧКИ – 78 бр.; РЪЧНИ СТАКЕРИ – 5 бр.“ Деклариран е код по Т. 8427 90 00 90, на който съответства описанието – К. – високоповдигачи; други товарно-разтоварни кари, снабдени с подебно устройство – Други кари – Други /различни от ръчни колички запалети/. В кл. 34 „Държава на произход“ е декларирано „TR“ – Турция. Стоките са изпратени от „N. M. M. S. VE T. L.“. Представена е С. Invoice 362963/27.10.2015 г. с описание на стоките „NL-DP 25 Н. Р. Т.; NL-DPK20 Н. Т. S.; MS 10-16 М. S.“ А.Т.Р № S0268431/28.10.2015, сертификат за произход № M0103477-27.10.2015. Коректният код по Т. за внасяне на стоки е 8427 90 00 19, на който съответства описанието – К. – високоповдигачи; други товарно-разтоварни кари, снабдени с подебно устройство – Други кари /ръчни колички за палети/, с допълнителен код в кл. 33 трето подразделение „А999“, приложим за всички дружества от Китайската народна република, съгласно разпоредбите на чл. 1, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) №1008/2011 г., изменен с чл. 1 от Регламент (ЕС) № 372/2013 г. В следствие на изложеното по посочения ЕАД възникват за заплащане 20 204,94 лв. за окончателно антидъмпингово мито и 4 040,99 лв. за ДДС.

По ЕАД № 16BG005100H0159585/14.03.2016 г. /л. 95, 119 от делото/ е допусната за свободно обращение и крайно потребление стока, описана в клетка 31 като: „ТРАНСПАЛЕТНИ КОЛИЧКИ – 49 бр. ТИП NL-DP 25“. Деклариран е код по Т. 8427 90 00 80, на който съответства описанието – К.-високоповдигачи; други кари; Други/различни от ръчни колички за палети/. В кл. 34 „Държава на произход“ е декларирано „TR“ – Турция. Стоките са изпратени от „N. M. M. S. VE T. L.“ TR. Представена е С. Invoice NTL 201600000439/29.02.2016, с описание на стоките „NL-DP 25 Н. Р. Т.“; А.Т.Р №S 0751271/01.03.2016, сертификат за произход № M 0508367/01.03.2016 г. Коректният код по Т. за внасяните стоки е 8427 90 00 19, на който съответства описанието „К.-високоповдигачи; други товарно-разтоварни кари, снабдени с подебно устройство – Други кари/ръчни колички за палети/, с допълнителен код в кл. 33 трето подразделение „А999“, приложим за всички дружества от Китайската народна република. В следствие на изложеното по посочения ЕАД възникват за заплащане 10 172,96 лв. за окончателно антидъмпингово мито и доплащане на 2 034,59 лв. за ДДС.

По ЕАД 16BG005100H0184533/23.03.2016 г. /л. 92, 121 от делото/ е допусната за свободно обращение и крайно потребление стока, описана в кл. 31 като „ТРАНСПАЛЕТНИ КОЛИЧКИ – 56 бр. ТИП: NL-DPK 20, NL-DP 25, NL-D. 17“. Деклариран е код по Т. 8427 90 00 19, на който съответства описанието – К. – високоповдигачи; други товарно-разтоварни кари, снабдени с подебно устройство – Други кари /ръчни колички за палети. В кл. 34 „Държава на произход“ е декларирано „TR“ – Турция. Стоките са изпратени от „N. M. M. S. VE T. L.“ TR. Представена е С. Invoice NTL 2016000000574/14.03.2016 г., с описание на стоките „NL-DPK 20 Н. pallet truck with bouble rolls and fork length 800 mm; NL-DP 23 Н. Р. Т.; NL-D. 17 Н. D. Т.; NL-MS 10-16 М. S.“, А.Т.Р № S 0825669/17.03.2016 г., сертификат за произход № M 0508436/15.03.2016 г. На основание чл. 1, параграф 2 от Регламент за изпълнение

(ЕС) № 1008/2011, изменен с чл. 1 от Регламент (ЕС) № 372/2013 в кл. 33 трето подразделение следва да бъде вписан допълнителен код „А999“, приложим за всички дружества от Китайската народна република. В следствие по посоченото ЕАД възниква за плащане 12 542,83 лв. за окончателно антидъмпингово мито и доплащане на 2 508,57 лв. за ДДС.

По ЕАД № 17BG005100H0140827/28.02.2017 г. /л.89,124 от делото/ е допусната за свободно обращение и крайно потребление стока, описана в кл. 31 като: „КОЛИЧКИ ЗА ТОВАРЕНЕ НА ПАЛЕТИ – 48 бр. ТИП NL-DP 25“. Деклариран е код по Т. 8427 90 00 80, на който съответства описанието – К.-високоповдигачи; други товарно-разтоварни кари, снабдени с подемно устройство- - Други кари – други /различни от ръчни колички за палети/. В кл. 34 „Държава на произход“ е декларирано „TR“ – Турция. Стоките са изпратени от „N. M. M. S. VE T. L.“ TR. Представена е С. Invoice NTL 2017000000391/21.02.2017, с описание на стоките „NL-DP 25 Н. Р. Т. with double bouble PU rolls“; А.TR №Т 0883507/22.02.2017 г., сертификат за произход № N 0409863/22.02.2017 г. Коректният код по Т. за внасяните стоки е 8427 90 00 19, на който съответства описанието „К.- високоповдигачи; други товарно-разтоварни кари, снабдени с подемно устройство – Други кари / ръчни колички за палети/, с допълнителен код в кл. 33 трето подразделение „А999“, приложим за всички дружества от Китайската народна република. По посочения ЕАД възникват задължения за плащане на 10 810,33лв. за окончателно антидъмпингово мито и доплащане на 2 162,07 лв. за ДДС.

По ЕАД 17BG005100H0508604/12.07.2017 г. /л.86, 126 от делото/ е допусната за свободно обращение и крайно потребление стока, описана в кл. 31 като „РЪЧНИ КОЛИЧКИ ЗА ПЕЛЕТИ – 42 бр. СКЛАДОВ МАНИПУЛАТОР /СТАКЕР/ - 10 бр. Деклариран е код по Т. 842790 00 80 , на който съответства описанието „К. – високоповдигачи; други товарно-разтоварни кари, снабдени с подемно устройство – Други кари --- Други/различни от ръчните колички за палети. В кл. 34 „Държава на произход“ е декларирано „TR“ Турция. Стоките са изпратени от „N. M. M. S. VE T. L.“ TR. Представена е С. Invoice I. [ЕГН]/04.07.2017г., с описание на стоките „NLG-DP 25 Н. Р. Т.; NL-MS 10-16 М. S.; NL-MS 10-25 М. S.“; А.TR №U0381589/05.07.2017 г., сертификат за произход № N 0942753/05.07.2017 г. Коректният код по Т. за внасяните стоки е 8427 90 00 19, на който съответства описанието – К.—високоповдигачи, други товарно –разтоварни кари, снабдени с подемно устройство – Други кари/ръчни колички за палети/, с допълнителен код в кл. 33, трето подразделение „А999“, приложим за всички дружества от Китайската народна република. По посочения ЕАД възниква задължение за заплащане на 16 581,27 лв. за окончателно антидъмпингово мито и доплащане на 3 316,26 лв. за ДДС.

Общо дължимите суми по посочените по-горе ЕАД е в размер на 70 312,33 лв. за антидъмпингово мито и 14 062,48 лв. за ДДС.

По делото е назначена, изготвена и приета без възражения съдебно-икономическа експертиза /л.190/. В изпълнение на поставените задачи вещото лице е изчислило дължимия размер на антидъмпинговото мито върху всички стоки поотделно в процесните ЕАД, като резултатът е обективиран в Таблица 2, част от заключението на

вещото лице /л. 194/. При пресмятане на отделните дължими мита, е видно, че сборът им, така както е посочен по отделно от вещото лице, е равен на този, който митническите органи са определили, а именно 70 312,33 лв. Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно, съответстващо на събраните в рамките на производството писмени доказателства същото не е оспорено от страните.

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК. Същата отговаря на изискванията на закона относно формата и съдържанието ѝ, поради което същата е редовна и допустима, а разгледана по същество, е неоснователна.

По приложение на правото:

В ОВ. бр.268 от 13 октомври 2011 г. е обнародван Регламент за изпълнение (ЕС) № 1008/2011 на Съвета от 10 октомври 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на ръчни колички за палети и основните им части с произход от Китайската народна република, приложимо и към вноса на ръчни колички за палети и основните им части, доставяни от Т., независимо от това дали са декларирани с произход от Т., след преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009, в сила от 14.10.2011 г. С чл. 1, параграф 1 на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1008/2011 е наложено окончателно антидъмпингово мито върху вноса на ръчни колички за палети и основните им части, т.е. шаси и хидравлична система, понастоящем класирани в кодове по КН ex 8427 90 00 (кодове по Т. [ЕГН] и [ЕГН]) и ex 8431 20 00 (кодове по Т. [ЕГН] и [ЕГН]), с произход от Китайската народна република. За целите на регламента ръчни колички за палети са колички с колела, оборудвани с подечни вилни рогове за манипулиране на палети, проектирани да бъдат бутани, теглени и управлявани на ръка върху гладки, равни твърди повърхности от оператор пешеходец посредством използването на шарнирен кормилен лост. Ръчните колички за палети са проектирани само за повдигане на товар чрез движение надолу-нагоре на шарнирния лост до височина, достатъчна за неговото транспортиране, и нямат никакви други допълнителни функции или приложения като например: i) преместване и повдигане на товарите с цел да бъдат поставени на по-голяма височина или да се подпомогне складирането на товарите (високоповдигачи); ii) стифиране на една палета върху друга (кари за стифиране); iii) повдигане на товара до работна повърхност (кари с ножично повдигане) или iv) повдигане и претегляне на товари (кари за претегляне). С чл. 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 372/2013 на Съвета от 22 април 2013 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1008/2011 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на ръчни колички за палети и основните им части с произход от Китайската народна република след частично междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009, член 1, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1008/2011

се заменя със следното: „2. Ставката на окончателното антидъмпингово мито, приложимо към нетната цена франко границата на Съюза, преди налагане на мито, за описаните в параграф 1 продукти, произвеждани от долупосочените дружества, е следната: за дружествата: Z. N. E. J. S. Co. L., 58, J. Yi R., E. D. Z., С., Z. P., 313100, К. ставката става 70.8%, и се добавя допълнителен код по Т. А603; а за всички други дружества – ставката е 70.8% и се добавя допълнителен код по Т. А999.

Безспорно в случая са внасяни ръчни колички за палети, като за този факт страните не спорят. Спорен в случая е въпросът, дали след като вносител е дружество със седалище Република Турция, същата ставка следва да се приложи по отношение на стоки, произведени в Китайската народна република.

Не се спори между страните, че последващата проверка на митническите декларации са извършени в контекста на чл. 78, пар.1 от Регламент № 2913/92, според който, след вдигане на стоките, митническите органи имат право по своя инициатива или по искане на декларатора да поправят митническата декларация. Според пар.3 от Регламент 2913/92, когато последващата проверка на декларацията или последващият контрол установят, че разпоредбите, отнасящи се до съответния митнически режим са били приложени на основата на неверни или непълни данни, митническите органи вземат необходимите мерки, при спазване на приетите разпоредби, да уредят ситуацията, като отчитат новите данни, с които разполагат. Изразът "неверни или непълни данни" употребен в чл. 78 от МК вече е бил предмет на тълкуване от страна на С., който с решение от 14.01.2010 г. по съединени дела С-430/08 и С-431/08, т.56, е приел, че "...чл. 78, пар.3 не провежда разграничение между грешките и пропуските, които могат да бъдат поправени, и тези, които не могат. Изразът "неверни или непълни данни" трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща както фактическите грешки или пропуски, така и грешките при тълкуването на приложимото право". В конкретния случай, за да определят допълнителните вносни задължения за антидъмпингово мито и ДДС, митническите органи са приели, че стоката по процесния внос неправилно е декларирана с произход Турция . Въз основа на доклада на О. е прието, че стоката е с произход Китай, поради което за същата не следва да се прилага Общата система за преференции, съответно дължи се и антидъмпингово мито .Вярното деклариране на произхода на стоката е от съществено значение както за правилното прилагане на Общата система за преференции така и във връзка с прилагането на мерките срещу дъмпинг, т.е. има отношение към правилното деклариране на режима по допускане на стоките за свободно обращение и следователно подлежи на контрол по реда на последващата проверка на декларацията по чл. 78 от МК, както беше посочено и по-горе в настоящето изложение.

Видно от сезиращата жалба, както и от всички приложения по делото други жалби и становища, дружеството поддържа твърдението, че вносът по процесните ЕАД е с произход Турция, като излага подробни разсъждения

относно общата уредба на мерките срещу антидъмпинговия внос; разликата между внос на стоки от К. и стоки с китайски произход; определящата роля на страната на изпращане спрямо страната на произхода; разширяването на обхвата на мерките към внос от трети за Общността държави; откриването на процедура по разследване от генералната дирекция „Търговия“ на ЕС; приложимите срокове за разследване и за действие; началният момент на събиране на антидъмпингово мито. Сочи се още, че след като не е налице регламент с които да бъдат наложени антидъмпингови мерки по отношение на процесните стоки от Турция, установено с Регламент 372/2013 е недопустимо, а установеното задължение за антидъмпингово мито в тежест на жалбоподателя е незаконосъобразно. Твърденията, изложени в жалбата са несъстоятелни и неоснователни. Това е така, защото административният орган не се позовава на прилагането на антидъмпингово мито за стоки, внос от Турция, а позовавайки се на доклада на О. директно прилага нормите на Регламент 1008/2011, изменен с Регламент 372/2013г., като приема, че стоката по процесните ЕАД неправилно е декларирана с произход Турция вместо с произход Китай, както е установила при разследването си мисията на О.. Съдът приема, че законосъобразно е определен и размера на задълженията за антидъмпингово мито код А999, респ. за ДДС код В00. Поради това ирелевантни за изхода на настоящия спор са разсъжденията в жалбата относно разширяването на обхвата на мерките с другите цитирани регламенти, както сочи в жалбата пример с регламент за изпълнение 2018/260г. на Комисията от 21.02.2018г./стоки от В./

Неоснователно жалбоподателят поддържа, че докладът на О. не е годно доказателство. Според съображение 16 от Регламент № 1073/1999 г., докладите на О. трябва да имат статут на допустими доказателства в административното и наказателното производство. Всъщност, допустимостта на доклада в административното производство е призната изрично с чл. 9, пар.2 от Регламент № 1073/1999 г., като разпоредбата въвежда изискването, при изготвянето на тези доклади да се отчитат и процедурните изисквания, установени в националните законодателства на засегнатите държави - членки, както и да са предмет на оценка по същите правила, като тези, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори от националната администрация и имат идентична стойност на тях. При това положение, обосновано може да се приеме, че след като в случая окончателният доклад на О. е изготвен от длъжностни лица, в резултат на разследване, възложено в правомощията на Комисията, то същият има сила на официален документ, който се ползва с удостоверителна сила по отношение на установените в него факти, като доказателствената му сила следва да се преценява с оглед на доказателствата, събрани при разследването.

Неоснователни са и наведените в жалбата искания за опрощаване и възстановяване на конкретните митнически сборове т.к. била налице хипотезата на чл.119, от Регламент 952/2013 - грешка на компетентните органи. Разпоредбата гласи, че в случаи, различни от посочените в чл.116, § 1, ал.2 и чл.117, чл.118 и чл.120, възстановяване или опрощаване на вносите

или износните мита се извършва когато, в резултат на грешка от страна на компетентните органи, първоначално съобщеният размер на митническото задължение е бил по-малък от дължимия размер, ако са изпълнени следните условия: а) длъжникът, според обстоятелствата, не би могъл да открие тази грешка и б) длъжникът е действал добросъвестно. Дружеството твърди, че за него е приложимо определението, дадено в чл.119, ал.3 от Регламент 952/2013, съгласно което когато преференциалното третиране на стоките се предоставя на базата на система за административно сътрудничество, включваща органите на държава или територия извън митническата територия на Съюза, ако издаденият от тези органи сертификат се окаже с невярно съдържание, това представлява грешка, която не би могла да бъде открита според обстоятелствата по смисъла на параграф 1, буква а). В този смисъл, след като сертификатите за произход на стоките са издадени от компетентен турски орган след извършване от страна на последния на активни действия – проверки и контрол, то същите са редовни и следва да се приеме за валиден. В случая е налице хипотезата на чл.119, изречение първо от Регламент 952/2013, а именно издаването на сертификат с невярно съдържание не представлява грешка, когато сертификатът е бил издаден на базата на невярно представяне на фактите от страна на износителя. Доколкото по делото е безспорно, че описаните в доклада на О. сертификати за произход са издадени въз основа на неточна и подвеждаща информация, подадена от N. M. M., то не е налице грешка на компетентен орган в държавата на издаване на сертификата и посочените от жалбоподателя разпоредби не намират приложение.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че обжалваното решение е постановено при незачитане на основен принцип на правото на Европейския съюз, а именно принципа на оправданите правни очаквания, като са цитирани решения на С. поради следното. Съгласно т. 36 от Решение на С. от 30.06.2016 г. по дело С-416/15, произходът на стоките да трябва да се докаже, като се представи съответен документ, представянето на такъв документ не е пречка в случай на сериозно съмнение митническите органи да изискат други допълнителни доказателства, за да се уверят, че произходът е посочен в съответствие с нормите на Съюза в тази област. В това отношение С. вече е постановил, че с последващата проверка се цели да се установи дали е достоверна информацията за произхода, съдържаща се в сертификата за произход (в този смисъл решение от 08.11. 2012 г., L. V., С-438/11, EU:C:2012:703, т. 17 и цитираната съдебна практика). А съгласно т. 37, обстоятелството, че стоките имат сертификат за произход, не е пречка за събирането на дължимите за вноса на тези стоки мита, ако след вноса бъде установено, че информацията в сертификата не е достоверна (в този смисъл решение от 17 юли 1997 г., P. & F., С-97/95, EU:C:1997:370, т. 55—57 и цитираната съдебна практика). В настоящия случай това установяване е направено по време на външно разследване на О., обективизирано в доклад и приложения към него. В тази връзка настоящият състав следва да отбележи че според Решение от 16.03.2017 г. на С. по дело С-47/16 от информация, съдържаща се в Доклад на О. може да се направи извод, че даден вносител

няма основание да изтъкне оправдани правни очаквания на основание на тази разпоредба, за да се противопостави на последващо вземане под отчет на вносни мита. В настоящия случай е спазено изискването (по аргумент на противното) въведено от С. – Докладът на О. съдържа подробно описание на съответното положение относно всички проверявани сертификати за произход на ръчни колички за палети, внос от Турция и митническите органи са доказали безспорно, че издаването на неправилен сертификат за произход от страна на митническите органи на държавата на износ се дължи на неточно представяне на фактите от износителя. С. допуска, че в случаите, в които митническите органи на държавата на внос нямат възможност да докажат това обстоятелство, при необходимост, тежестта да докаже, че този сертификат е бил издаден на базата на вярно представяне на фактите от страна на износителя, тежи върху вносителя, като последният може да изтъкне оправдани правни очаквания на основание на тази разпоредба, за да се противопостави на последващо вземане под отчет на вносни мита, като твърди, че е бил добросъвестен, само ако са изпълнени три кумулативни условия (Решение от 16.03.2017 г. на С. по дело С-47/16). На първо място, митата трябва да не са били събрани в резултат на грешка от страна на самите компетентни органи, по-нататък, грешката трябва да е от такова естество, че да не е било възможно да бъде открита от добросъвестен длъжник, и накрая, длъжникът трябва да е спазил всички разпоредби на действащата правна уредба по отношение на митническата си декларация. Не са налице оправдани правни очаквания по-специално, когато въпреки явни основания за съмнения относно правилността на сертификат за произход вносителят не предприеме всички възможни действия, за да се осведоми за условията на издаване на този сертификат, така че да провери основателността на посочените съмнения. По делото от страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, че същият е предприел действия в тази насока, с оглед на което релевираните възражения са неоснователни.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на процесното решение каквито възражения са изложени в жалбата и адв. А. в о.с.з на 02.02.2021г. Издателят на акта, с който по смисъла на чл. 78, § 3 от МК са взети мерки за уреждане на ситуацията, е митническият орган, пред който е възникнал проблемът, изискващ вземане на решение по смисъла на чл. 30 от ППЗМ, а именно началникът на митническото учреждение, където са подадени ЕАД и съответно е възникнало митническото задължение. Процедурата за извършване на повторна проверка на декларацията по чл. 78 от МК и [чл. 84 от ЗМ](#) се различава от тази на последващия контрол на декларирането, уреден съгласно [чл. 84а - 84м от ЗМ](#), за който са установени процесуалните норми за възлагане, събиране и проверка на доказателства, обезпечение, доклади и обсъждания и други, поради което са неоснователни твърденията на жалбоподателя, че не е била спазена процедурата по извършване на последващ контрол, регламентирана в [чл.84а и сл. от ЗМ](#), тъй като в случая такъв не е извършван. Относно повторната проверка не са уредени изрично определени процесуални норми, които да са нарушени от

страна на административния орган. При повторната проверка на процесните декларации са взети предвид доказателствата, представени доклада на О. и въз основа на тях са направени различни правни изводи, а правото на защита вносителят е реализирал с обжалване на решението, с което са коригирани данни по декларацията. Предвид на това, че при приемането на митническата декларация, митническите органи не се произнасят по верността на предоставените от декларатора данни, не съществува пречка да проверят впоследствие верността на тези данни / в този смисъл и Решение на С. от 15.09.2011г. по дело С-138/10, т. 39 и 40/, като тази възможност е уредена с разпоредбата на чл.78 §3 от МК. При последващата проверка на декларацията митническите органи не са длъжни да проверяват физически стоката. Последващият контрол на стоките по чл.78 МК и последващата промяна на тарифното им класиране могат да се извършват въз основа на документи, без митническите органи да са длъжни да проверяват физически тези стоки /Решение на С. по съединени дела С-320/11, С-330/11, С-382/11 и С-383/11, т. 66 и т. 67/.

Доколкото пред настоящата инстанция се оспорва Решение № 233/01.11.2018 г. на Началника на Митница Аерогара С., потвърдено изцяло с Решение № Р-658/13.12.2018 г. на Директора на Агенция „Митници“ изцяло ,то следва да се произнесе съдът и по отношение задълженията за ДДС,макар да липсват конкретни възражения за това.

Потвърждаването на задължението за антидъмпингово мито налага потвърждаване и на задълженията за ДДС , доколкото според разпоредбата на чл. 55, ал.1, т.1 от ЗДДС, данъчната основа при вноса на стоки по чл. 16 е митническата стойност, увеличена със митните сборове, акциза и другите такси, дължими във връзка с вноса на стоките на територията на Европейския съюз, както и дължимите при внос на територията на страната.

При този изход на спора на ответника следва да бъде заплатено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. на основание чл. 143, ал. 4 АПК, вр. чл. 78, ал. 8 ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ

Водим от горното съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. С. и И. Б., срещу Решение № 233/01.11.2018г. на Началника на Митница Аерогара С., потвърдено с Решение № Р-658/13.12.2018 г. на Директора на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА [фирма]. ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници“ сума в размер

на 200 лв. представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: